

10.XI. 2025.	PONEDJELJAK <i>Leon Veliki</i>	+ Drago Šimek, ob. Sitar i Ladan	7
		+ Terezija i Alojz Bračun, Biserka, Benedikt i Ivica Grmić	18:30
11.XI. 2025.	UTORAK <i>Martin</i>	+ Zlatko, Miljenko i ob. Šunjić	7
		Za blagoslov obitelji	18:30
12.XI. 2025.	SRIJEDA <i>Jozafat</i>	+ Josip, Katica i Dražena Jagušić	7
		+ Ana i Slavko Kočmar	18:30
13.XI. 2025.	ČETVRTAK <i>Didak Alkantarski</i>	+ Mihael Lončar i na nakanu	7
		+ Franjo i Terezija Posavec, Franjo i Ana Višak	18:30
14.XI. 2025.	PETAK <i>Nikola Tavelić</i>	+ Katarina, Martin i Josip Korošec	7
		+ Čedomir Dotov	18:30
15.XI. 2025.	SUBOTA <i>Albert Veliki</i>	+ Franjo, Mara, Dragutin, Tereza i Imbro Valent	7
		ŽUPNA	11
		+ob. Logožar, Šegović, Bicak i Krvar	18:30
16.XI. 2025.	33. nedjelja kroz godinu	+ Jakob, Mirko, Ana, Štefica i Mato Vranić	7
		ŽUPNA	9:30
		+ Josip Tot	11:30
		+ Jozo Prka	18:30

je ne štedeći sebe 12 godina bio misionarom u Bosni. Rad s hereticima ("bogumili") pružio mu je bogato iskustvo za kasniji pristup muslimanima u Palestini. Ispunjen Kristovim žarom htio je sljedbenicima islama pružiti istinu o Isusu, koga i oni priznaju prorokom i Božjim poslanikom, ali ne i Sinom Božjim Dakle, već u XIV. st. fra Nikola je pružio prijateljsku ruku islamskom svijetu. A propovijedajući u Bosni s franjevcima iz raznih europskih zemalja pokazao je svoje široko srce, koje nije bilo sputano uskim regionalnim ili nacionalnim granicama, a rad i mučeništvo s trojicom braće iz Francuske i Italije svakako potvrđuje da je fra Nikola i u životu i u smrti bio otvoren prema svima - od braće franjevac iz raznih europskih naroda do braće muslimana u Palestini, koje je ljubio, pa je iz ljubavi prema njima prolio svoju svjedočku krv. Hrvatski puk časti Svetog Nikolu kao svojeg nebeskog zaštitnika pa mu se obraća u svim teškim neprilikama pa tako i uz najrazličitije bolesti.

ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovoda prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 44 Godina XVIII 9. studenoga 2025.g.

32. nedjelja kroz godinu - godina C

SVEOPĆA PORUKA LATERANSKE BAZILIKE

Evangelje Iv 2,13-22

Blizu bijaše židovska Pasha. Stoga Isus uziđe u Jeruzalem. U Hramu nađe prodavače volova, ovaca i golubova i mjenjače gdje sjede. I načini bič od užetâ te ih sve istjera iz Hrama zajedno s ovcama i volovima. Mjenjačima rasu novac i stolove isprevrta, a prodavačima golubova reče: »Nosite to odavde i ne činite od kuće Oca mojega kuću trgovačku.« Prisetiše se njegovi učenici da je pisano: Izjeda me revnost za Dom tvoj. Nato se umiješaju Židovi i upitaju ga: »Koje nam znamenje možeš pokazati da to smiješ činiti?« Odgovori im Isus: »Razvalite ovaj hram i ja ću ga u tri dana podići.« Rekoše mu nato Židovi: »Četrdeset i šest godina gradio se ovaj Hram, a ti da ćeš ga u tri dana podići?« No on je govorio o hramu svoga tijela. Pošto uskrsnu od mrtvih, prisjetiše se njegovi učenici da je to htio reći te povjerovaše Pismu i besjedi koju Isus reče.

Ostala čitanja: Ez 47,1-2.8-9.12; 1 Kor 3,9c-11.16-17;

Lateranska Bazilika je »majka svih crkava«, zato danas ne slavimo jednu građevinu već Crkvu. U povijesti izabranog naroda Hram je odigrao značajnu ulogu glede identiteta izraelskog naroda. Jedan narod, jedan Zakon, jedan Hram — to su bili izrazi narodnog vjerovanja. Hram je mjesto Božje prisutnosti. Na mjesto ovog starozavjetnog Hrama stupio je Isus, kao središte svijeta, kao trajna Božja prisutnost među ljudima. Prema svetom Petru, kršćanska zajednica je također Hram, to jest mjesto Božje prisutnosti.

U tijeku razgovora sa Samaritankom, Isus je izložio da Hram ima smisla samo onda, ako je takvo mjesto, gdje se »pravi klanjaoci klanjaju Ocu u duhu i istini« (Iv 4,23). Prvi kršćani, koji su propatili strahote progona, također su osjećali potrebu da mogu graditi crkve. Utjelovljenje ove vječne ljudske, a potom karakteristično kršćanske želje je Lateranska Bazilika. Što je značaj ovom sjećanju iz gledišta sveopće Crkve? Na ovaj dan, u duhu, svi hodočastimo Svetom Ocu u Rim, kojemu je Lateranska Bazilika, kao rimskom biskupu, sjedište. Dana 9. studenog 315. godine papa Zefirin je posvetio Lateransku Baziliku. Tada još nije bilo moguće unutar rimskih zidina graditi kršćanske crkve, zato je car Konstantin poklonio dio svog teritorija izvan grada, da papa tamo sagradi svoju rimsku katedralu. Dan posvete crkve bio je veliki blagdan za Rimsku Crkvu, ali ujedno i za cjelokupnu Crkvu. Danas se, međutim, ne

sjećamo samo jednog povijesnog događaja, već mislimo na stalnu Božju prisutnost među nama. Poučno je promisliti i to, kako su se tijekom povijesti rađale velike stolne crkve, katedrale. Svaka od katedrala izgradila se dugotrajnim, ustrajnim i strpljivim radom cijelog jednog naroda. Svatko je prema svom znanju i sposobnostima doprinosio, a sve to nadahnjivala je vjera koja se uzdizala do nebesa, kao što to tornjevi crkava dokazuju. Zato ni jedna crkva nije samo obična građevina, već svjedok vjere, ljubavi i požrtvovanosti mnogih ljudi. Blagdan posvete Lateranske Bazilike skreće našu pozornost na sve to i potiče nas da smo odgovorni za svoje crkve. Zadatak svake kršćanske zajednice je da sebi sagradi crkvu, ne samo iz kamena, već prije svega duhovnu crkvu, koja je zajednica živih ljudi, među kojima tamo stanuje Bog. Katekizam Katoličke Crkve pokazuje kako se Isus odnosio prema Hramu u Jeruzalemu. U očima mnogih u Izraelu, čini se da Isus djeluje protiv bitnih ustanova Izabranog naroda. Takvi su: Zakon sa svim pisanim zapovijedima i, za farizeje, i sve usmene predaje; Hram u Jeruzalemu kao sveto mjesto gdje Bog na osobit način prebiva; vjera u jedinog Boga čiju slavu ne može dijeliti nijedan čovjek (Broj 576.). Isus, kao i proroci prije njega, iskazivao je Hramu u Jeruzalemu najdublje poštovanje. Ondje je bio prikazan od Josipa i Marije četrdeset dana po svom rođenju. U dobi od dvanaest godina, odlučuje ostati u Hramu da bi svoje roditelje podsjetio da je njemu biti u onome što je Oca Njegova. On je onamo uzlazio svake godine barem za Pashu u vrijeme svoga javnog života; i samo njegovo javno djelovanje odvijalo se uz njegova hodočašća u Jeruzalem za velike židovske blagdane (Broj 583.). Isus je išao u Hram kao izuzetno mjesto za susret s Bogom. Za njega je Hram kuća Očeva, kuća molitve i negodovao je kad je vidio da je vanjsko predvorje postalo mjesto za kupoprodaju. Trgovce je prognao iz ljubavi prema svome Ocu: »Ne činite od kuće Oca mogega kuću trgovačku.« Prisjetiše se Njegovi učenici da je pisano: 'Izjeda me revnost za Dom Tvoj' (Ps 69,10; Iv 2,16-17). Poslije njegova Uskrsnuća apostoli su ušćuvali veliko religiozno poštovanje za Hram. (Broj 584.). To je i prema nama pitanje i poruka. Pitanje je: »Što za nas znači crkva?« Nažalost, mnoge današnje crkve kao da su izgubile svoje sakralno svojstvo, sve su manje kuće molitve, već se prije mogu nazvati liturgijskim dvoranama. Mnoge crkve se poslije mise i zatvaraju. Prošlog ljeta jedan je portugalski svećenik prošao Europom i iznenađeno je ustanovio da je preko dana jedva našao koju otvorenu crkvu. Zato je pozvao svećenike da pokrenu inicijativu da crkve kroz 24 sata ostave otvorenima. Iskustva prvih deset crkava pokazala su se prilično pozitivnim, čak i oko ponoći bilo je ljudi koji su ušli u pojedine crkve na molitvu. A poruka je sljedeća: Svaka crkva, koliko god da je siromašna, »mala seoska crkva s drvenim tornjem«, kako smo uobičajeno navikli reći, Božja je kuća, u koju uvijek s pobožnim poštovanjem trebamo stupiti.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE GODIŠNJE KLANJANJE U NAŠOJ ŽUPI

U subotu, 15. studenog godišnje je klanjanje u našoj župi. Poslije mise u 7 sati izlaže se Presveto do svečane mise u 11 sati koju će predvoditi preč. Antun Hobljaj, dosadašnji župnik u Prelogu. Klanjanje se nastavlja poslije mise do večernje mise u 18,30 sati. Ove godine je klanjanje u subotu pa vjerujemo da će mnogima biti lakše doći tijekom dana zahvaliti Isus za njegovu trajnu prisutnost među nama.

RASPORED ŽUPNOG VJERONAUKA

Ovaj tjedan župni vjeronauk prvopričesnici imaju u srijedu u 8, 9, i 16 sati; Krizmanici imaju vjeronauk petkom u 16 i 17 sati.

Drugi i sedmi razredi imaju vjeronauk u subotu u crkvi:

2. razredi u 9 sati

7. razredi u 9.30 sati

Sveti Nikola Tavelić i drugovi - svećenik, franjevac, misionar mučenik (1340. – 14.11.1391.) spomendan 14. studenoga

Sveti Nikola, potomak stare hrvatske plemićke obitelji Tavelića, rodio se u Šibeniku. Stupio je u franjevački red u Bribiru, gradu slavnih knezova Šubića. Studirao je filozofiju i teologiju u Zadru ili Splitu. Vjerojatno je neko vrijeme proživio na studiju u Italiji i oko 1365. ređen je za svećenika.

Kad je fra Bartul Alverenski, vikar Bosanske vikarije, na poticaj pape Grgura XI. pozvao 1372. g. iz raznih franjevačkih provincija oko 60 učenika i uzornih redovnika za misionare u Bosni, među njima je bio i fra Nikola. Punih 12 godina prolazio je područjem Bosne propovijedajući i svojim uzornim životom svjedočeći Evanđelje. Kasnije će Bartul izvijestiti papu Bonifacija IX. da su misionari obratili oko 50.000 bosanskih krivovjeraca. U jesen 1383. godine fra Nikola napušta Bosnu, odlazi u Palestinu i nastanjuje se u samostanu na Sionu. Ondje je učio arapski jezik, obilazio sveta mjesta i pripremao se za misionarski rad.

Zajedno s Svetim Deodatom iz Ruticinija, Svetim Petrom iz Narbonne (Francuska) te Svetim Stjepanom iz Cunea (Italija) nastupio je pred jeruzalemskim kadijom. Osuđeni su na smrtnu kaznu, te sva četvorica podniše mučeničku smrt 14. XI. 1391. godine. Potanko izvješće poslao je u Europu fra Gerard Chalvet, gvardijan sionski, koji je bio nazočan izvršenju smrtne presude. Nikolu su slavili kao Sveca i mučenika u Franjevačkom redu, a posebno u rodnom Šibeniku. Papa Leon XIII. je 1889. g. odobrio njegovo štovanje, a Pavao VI. svečano je proglasio svecima Nikolu i njegove drugove 1970. g. u Vatikanu, u nazočnosti više od 20.000 Hrvata iz domovine i svih strana svijeta. Mnogi hrvatski i strani umjetnici dlijeta, kista i pera ovjekovječili su lik sv. Nikole. Posebno treba istaknuti crkve sagrađene u njegovu čast: Banjevci, Cerovac, Lišani, Perković, Split, Vinjani, Zagreb, Županja i dr. (Hrvatska), i u inozemstvu: Hurlingham (Buenos Aires, Argentina), Montreal, Winnipeg (Kanada), Melbourne i Sydney (Australija).

Kao redovnik i svećenik radom, studijem i molitvom uspio je ostvariti ideal kršćanstva - svetost. Posebno je važno da je bio ispunjen misionarskim idealom, pa